

מסכת אהלוֹת

פרק ז' משנה א'

הטמאה בכתל, ומקומה טפח על רום טפח, כל העליות שעיל גבה, אפילו הן עשר, טמאות. היתה עלייה אחת על גבי שני בנים, היא טמאה, וכל העליות שעיל גבה, טהורות. כתל שניית, טמאה בזקעת ועולה, בזקעת ויורחת. נפש אטומה, הנוגע בה מן הצדין, טהור, מפני שתטמאה בזקעת ועולה, בזקעת ויורחת. אם היה מקום הטמאה טפח על טפח על רום טפח, הנוגע בה מכל מקום, טמא, מפני שאין להיא כקבר סתום. סמך לה סכונות, טמאות. רבבי יהודה מתר: